

A 26-a

Da, titlul indică fără nici o eroare cifra exactă: Gala premiilor revistei "Actualitatea Muzicală" a ajuns la ediția cu nr. 26! Nimic mai firesc, având în vedere că revista s-a înființat în 1990, prima ediție a premiilor, privind realizările muzicale ale anului de debut (fiecare gală recompensează reușitele anului precedent), având loc în 1991 și de atunci, asemeni lui Moș Crăciun, "niciodată n-a lipsit". Importanța distincțiilor rezidă din faptul că "A.M." este nu numai singura publicație profesionistă de gen, dar și unica având apariție neîntreruptă în acești 26 de ani. Cititorii fideli (numeroși, lumea muzicii fiind una specială și unitară) își amintesc că inițial apariția, pe hârtie de ziar, era bilunară, de 177 de numere aceasta fiind însă lunară, full color, pe hârtie velină, actualmente în nu mai puțin de 48 de pagini. Publicație oficială a Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, revista oglindește fenomenul muzical în toată complexitatea lui, abordând absolut toate genurile. Așa se explică faptul

că și la actuala ediție a festivității, sub cupola Aulei Palatului Cantacuzino au stat alături, pe un simbolic podium de premiere, ca de obicei, pianiști, muzicologi, compozitori de muzică ușoară, vedete pop, balerini, organizatori de festivaluri de romanțe

Mihai Cosma, Adrian Iorgulescu, Octavian Ursulescu, George Balint

și muzicieni rock. Premiile sunt stabilite prin consultarea largă a tuturor redactorilor și colaboratorilor, precum și prin strânsa legătură cu secțiile de specialitate ale UCMR (secretarul celei de Muzicologie, Nicolae Gheorghîță, a fost în sală, împreună cu cel al secției de muzică jazz-pop, George Natsis).

V. Cosma, M. Pâslaru, C. Dăscălescu, A. Iorgulescu, O. Ursulescu, F. S. Ursulescu, O. Georgescu

După tradiționalul cuvânt de salut al președintelui UCMR, compozitorul și profesorul Adrian Iorgulescu, a urmat prima surpriză: gestul emoționant prin care doamna Anca Vlad, președinte Catena Grup (Catena este de ani buni partener al publicației), a donat UCMR un bust al lui George Enescu din tinerețe! Bustul, din bronz, aparține cunoscutului sculptor Ion Dimitriu Bârlad și a fost realizat în 1919. Iar a doua surpriză a venit când cei prezenți, peste o sută de personalități, au aflat că artistul nu este altul decât bunicul Margaretei Pâslaru, aflată în sală și invitată să spună câteva cuvinte! Doamna Anca Vlad, un adevărat Mecena al artelor (Galeria Senso este una

dintre cele mai mari, mai frumoase și mai moderne din țară), a achiziționat sculptura de la o galerie, dăruind-o "casei muzicii". Cu această ocazie am aflat de la directoarea Muzeului "George Enescu" că acesta posedă o replică în ghips a lucrării, originalul devenind acum o vedetă a muzeului și a UCMR.

La fel cum este structurată revista, cu prima jumătate consacrată muzicii culte, primele trei distincții au mers în această direcție, laureații fiind prezentați de prof. univ. dr. Mihai Cosma, alături de invitații săi.

Anul acesta premiul pentru interpretare revine, după o atentă analiză a nominalizărilor, pianistei **MĂDĂLINA FLORESCU**.

Argumentele în acest sens au fost expuse cu farmec și cu emoție de doamna prof.univ.dr. Viorica Rădoi, de la Universitatea Națională de Muzică București, fostă profesoară a laureatei, în luarea de cuvânt care a precedat înmânarea diplomei.

Mădălina Florescu este un interpret plurivalent. Pe de o parte, aparițiile sale publice o prezintă la fel de dezinvoltă fie în ipostaze pianistice, fie la orgă sau clavecin. Pe de altă parte, spectrul genurilor muzicale abordate, care se răsfrânge în participarea la felurile combinații și ansambluri instrumentale, au propulsat-o pe laureata noastră în următoarele ipostaze: pian solo, pian la patru mâini,

din formații camerale variate, cum ar fi Trio, Cvartet cu pian, Cvintet cu pian, alte ansambluri instrumentale mergând până la orchestră de cameră. Participă în mod frecvent și la momentele pianistice din partituri simfonice, vocal-simfonice ori de operă.

Activitatea ei se circumscrie unei arii geografice

Mădălina Florescu

largi, pe lângă probabil toate sălile de concert și de spectacole din Capitală existând și apariții în concerte bucureștene în aer liber, dar și turnee în multe orașe din țară și în străinătate.

Este un muzician pasionat, care nu face rabat la calitate sub niciun motiv, care privește cu responsabilitate actul artistic, care se pregătește îndelung și cu maximă atenție pentru fiecare apariție în public. Mai mult, reușește să imprime această atitudine și această abordare și colegilor alături de care cântă, în așa fel încât recitalurile la care numele Mădăline Florescu apare pe afiș se constituie a priori într-o garanție a succesului.

A. Lazariuc, S. Enache, Anca Vlad, A. Iorgulescu

pian la șase mâini, recital la două pian, acompaniament pianistic pentru soliști vocali (operă și lied), pentru violoniști (1 sau 2 viori), violiști, violonceliști, contrabasiști, flautiști, oboiști, clarinetiști, fagotiști etc. etc. De asemenea, face parte

În ultima vreme experiența ei de participant la nenumărate evenimente a fost pusă în valoare și pe linie organizatorică, pianista fiind sufletul stagiunii camerale a Operei Naționale București, în a cărei organizare și desfășurare s-a implicat cu pasiune și cu pricepere. De altfel, acestei instituții i s-a dedicat de mulți ani, fiind membră a unui excelent colectiv de maeștri acompaniatori, activitate pe care o desfășoară în paralel și la Opera Comică pentru Copii.

Premiul oferit acum de "Actualitatea Muzicală" nu este, desigur, singura recunoaștere de acest fel,

anterior Mădălina Florescu primind Premiul "Martha Joja" pentru stil cameral și Premiul Uniunii Criticilor Muzicali "Mihail Jora", acordat la Festivalul și Concursul Național de Interpretare a Liedului "Ionel Perlea" (Slobozia). (C. Mihai)

Am amintit de directoarea Muzeului "George Enescu": muzicologul **CRISTINA ANDREI** a fost recompensată cu premiul pentru "Management cultural", instituția pe care o conduce datorând mult pasiunii și abnegației sale. Un grăitor „laudatio” a fost rostit de George Balint: „În zilele noastre muzeul nu mai este doar un loc al conservării unor valori din alte vremuri, încremenite în obiecte tot mai palide de neputința actualizării virtuților de odinioară. Firesc, ființa cheamă la ființare, iar muzeele se deschid mai subtil (cultural) sau mai sclipitor (comercial) acestui mod de a fi. În nuanța-i de specificitate, Muzeul Național „George Enescu” a devenit un lăcaș al timpului elevat de trecut și legitimat de prezent. Este un dublu efort: să păstrezi și să cultivi. Cu tenacitate, elasticitate, discreție și, totodată, fermitate, muzicologul Cristina Andrei - directorul general al acestei

stimulare și pătrundere în conștiința publică autohtonă (și nu numai) a creațiilor compozitorilor noștri.”

În fine, premiul pentru "Artele spectacolului" a fost înmănat delicatei prim-balerine **BIANCA FOTA**, prezentată de Doina Moga:

Bianca Fota, Doina Moga

G. Balint, Cristina Andrei

instituții - a reușit să-și formeze și consolideze o echipă care lucrează minunat spre binele obștei. Microstagiuena concertelor camerale, în care alături de opusurile enesciene sunt promovate sau repuse în sunet și opere ale altor compozitori români de azi și de ieri, este un fapt meritoriu, aflat în armonie cu însăși ideatica cetățeanului Enescu, de a realiza punți de

„Elegantă, delicată, grațioasă, foarte muzicală, cu un vocabular tehnic remarcabil, dacă ar fi să amintesc doar celebrele-i turații și sărituri, elastică, cu un tonus special și o rară disponibilitate emoțional artistică, prim-balerina Bianca Fota, de-a lungul carierei sale de până acum, a acoperit toate ramurile baletului de la clasic la modern, de la neoclasic la contemporan, cu aceeași pasiune, seriozitate și plăcere.

Combinăția dintre calitățile native și cele dobândite printr-un studiu riguros și minuțios fac din fiecare rol tălmăcit de ea o poveste originală, personalizată, unică și irepetabilă, poveste pe care o oferă publicului cu mult respect și cuceritoare bucurie.

Și sunt foarte multe povești, întrucât repertoriul ei este aproape sinonim cu al instituției în cauză: *Don Quijote*, *La Sylphide*, *La Fille mal gardée*, *Romeo and Juliet*, *Falling Angels*, *Spărgătorul de nuci* și multe altele, de referință fiind visul oricărei balerine, Lacul Lebedelor și piatra de încercare a oricărui prim balerin/ă, *Hamlet*-ul baletului cum îmi place să-l numesc, *Giselle*. Să o vezi pe Bianca Fota dansând în ele este ca o mirabilă sărbătoare și o baie purificatoare în vis și mister.

Toate acestea, plus talentul, determinarea și imensa-i paletă imaginativă au propulsat-o la statutul

de no. 1, pe care fără urmă de îndoială îl deține de câțiva ani buni la Opera Națională bucureșteană. Și o prinde grozav.

Personal o asemăn pe Bianca Fota cu o primăvară. Mereu proaspătă, mereu surprinzătoare, mereu luminoasă, mereu explozivă, mereu strălucitoare, niciodată aceeași.

M. Pășlaru, A. Iorgulescu, C. Andrei, V. Cosma, C. Dăscălescu, G. Natsis, M. Voican-Ghioroiu

Mărturisesc că după fiecare spectacol al ei sunt tentată să îmi spun că dacă prin absurd baletul n-ar fi existat, probabil s-ar fi inventat pentru ea. Par sinonime... Bianca Fota – Primăvara Baletului Românesc”.

Emoțiile au sporit când a fost anunțată prima distincție a secțiunii Divertisment, care s-a deschis cu un veritabil “mare premiu”. Ne-am întors în timp și am retrăit momente de glorie ale muzicii ușoare românești alături de un nume de legendă: premiul “O viață dedicată cântecului” a fost acordat venerabilei (95 de ani, împliniți pe 22 ianuarie, dar nu-i arată!), celebrei compozitoare **Camelia Dăscălescu**, înconjurată cu afecțiune și recunoștință de interpreții care i-au cântat creațiile de-a lungul timpului Margareta Pășlaru, Stela Enache, Ileana Popovici, Marian Spânoche. Toată lumea a ținut să immortalizeze reîntâlnirea cu doamna Dăscălescu, inclusiv... mult mai tânărul (cu vreo 2 ani!) Viorel Cosma, respectatul decan de vârstă al muzicologilor români, autor al peste 100 de cărți. “Prima Doamnă” a muzicii ușoare românești a glumit cu toată lumea, a fost o prezență tonică și plină de umor. Născută la Iași, a început acolo Conservatorul, absolvindu-l la București,

avându-i dascăli pe Mihail Jora, Ioan D. Chirescu, Dimitrie Cuclin, Antonin Ciolan, Alexandru Zirra. A fost, rând pe rând, redactor muzical la casa de discuri Electrecord, dirijoare și îndrumătoare artistică la Casa de cultură a studenților din Capitală (lansându-i aici pe Dan Spătaru, Pompilia Stoian, Cornel Constantiniu, Petre Geambașu, Anda Călugăreanu,

Doina Spătaru). Profesoară titrată de canto muzică ușoară și jazz, a îndrumat pe calea succesului și soliști din generațiile recente, cum ar fi Alina Mavrodin, Pepe, Irina Nicolae sau Cristina Manoliu. A susținut numeroase cursuri, prelegeri, concerte-lecție și conferințe pe tema impostației vocale, nu numai în țară, dar și la Sanremo (Italia), Berlin (RDG) sau Praga (Cehoslovacia). În același timp a fost un adevărat pionier al musical-ului, la noi. A scris muzică de scenă pentru teatrele “Constantin Tănase” sau “Ion Vasilescu”, dar încă din 1969 a semnat musical-ul în 2 părți “Necunoscuta și cei patru cavaleri”. A urmat “Fulgi de nea și diamante” (1982, după “Visul unei nopți de iarnă” de Tudor Mușatescu), dar adevărata bijuterie a genului rămâne “Alcor și Mona” (1973, după “Steaua fără nume” de Mihail Sebastian), care s-a jucat ani la rând cu imens succes atât la Teatrul de Comedie din București, cât și la Rijski Teatr din Riga sau la Weimar,

M. Epuș, C. Dăscălescu, Il. Popovici

în RDG. În domeniul creației de muzică ușoară, are în palmaresu-i strălucit lauri cucerți la festivaluri internaționale (“Golden Cross” din Malta), la Mamaia sau din partea UCMR. Dintre sutele de șlagăre ce-i

poartă semnătura (primul lansat în 1957!) ne oprim doar la "Amintiri, amintiri", "Să-ntrebi răsăritul de lună", "Nu-ți fie teamă de-un sărut", "Nu vom ști niciodată", "Acele veri ale iubirii", "Cine sunt eu?", "Ploua mărunț și ne plimbam", "Mare, ești minunată marea mea!". Una din creațiile sale poartă titlul "Orașul crizantemelor", fiind dedicată orașului Târgoviște și festivalului "Crizantema de aur", unde a fost invitată de numeroase ori în juriu, așa încât dânsa s-a bucurat să afle între colegii laureați pe organizatorii Festivalului național al romanței "Te-aștept pe același drum-In memoriam Valer Ponoran" de la Zlatna. Diploma, florile și cărțile de la Editura Litera (alt partener tradițional, mulțumim Raluca Târnuțeanu!) au fost preluate de primarul frumosului oraș din Munții Apuseni, Silviu Ponoran, care este chiar fiul muzicianului omagiat. Practic, în fiecare toamnă la Zlatna are loc un preambul la "Crizantema de aur", anul trecut deținătoarea Trofeului la Zlatna, Rodica Pop Seling, triumfând apoi la Târgoviște. Dl. Ponoran a ținut să amintească pe drept cuvânt și de cealaltă manifestare majoră a localității, Festivalul internațional de film etnografic, unde există un premiu special și pentru muzică.

Premiul pentru Interpretare a revenit, în aplauzele asistenței, **Anastasiiei Lazariuc**, care a avut un 2015 foarte bun, marcat de editarea unui superb dublu album de tip "Best of", sub titlul "Cele mai frumoase cântece". Câteva date biografice: după absolvirea școlii de muzică din Chișinău (secția dirijat coral!) a terminat Institutul de arte "Gavriil Musicescu". S-a lansat cu șlagărele lui Ion Aldea

solista formațiilor Sonor și Amor, a Filarmonicii și apoi a orchestrei Radiodifuziunii din Chișinău. Este Artistă a poporului din Republica Moldova și a

Anastasia Lazariuc

Silviu Ponoran

colindat lumea în turnee importante. Cântecele sale de succes datorează mult colaborării cu nume de marcă, cum ar fi Grigore Vieru, Eugen Doga, Dumitru Matcovschi, Petre Teodorovici, Iurie Sadovnic, Ian Raiburg, Anatol Dumitraș, Daria Radu, Mihai Constantinescu. Dintre titlurile asociate automat cu numele sensibilei și valoroasei interprete mai amintim "Bucurați-vă!", "Destin", "Urare", "Mama", "A trecut un an", "Maria", "Speranța lumii", "Orice femeie e frumoasă". Anastasia Lazariuc a încheiat remarcabilul an 2015 cu recitaluri de senzație susținute la Focșani.

Specialistul în domeniu al revistei, Florin-Silviu Ursulescu, alias FSU, a subliniat la microfon meritele tinerilor componenți ai trupei rock **byron**, distinși cu Premiul pentru "Proiect discografic". Formația a luat ființă cu exact 10 ani în urmă la București, împrumutând numele de scenă al liderului Dan "Byron" (Daniel Radu, fost la grupurile Kumm și Urma) - voce, chitară, flaut, compozitor și textier. Stilul formației byron (grafia oficială adoptată) poate fi definit ca art-rock cu influențe din blues, progressive rock și jazz, versurile, în română sau engleză, tratând aspecte ale societății actuale, precum și condiția

Teodorovici ("Până la lacrimi mi-e dragă viața", "Fuga, fuga", "Seara albastră"). Rând pe rând este

omului modern. Primul album a fost "Forbidden Drama" (2007), urmat de "A Kind of Alchemy" (2009), "Perfect" (2011-reunind cântece românești reorchestrate). În 2013 byron ne-a propus o premieră, un disc în ediție bilingvă, "30 Seconds of Fame", respectiv "30 de secunde de faimă". Pentru "Rămâi cu

(baterie), Sergiu "6 fingers" Mitrofan (claviaturi, chitară, voce), Laszlo Demeter (chitară bas), precum și ingeniosul impresar Codruț Dumitrescu. După cum spuneam, lume multă și de calitate (Marin Voican Ghioroiu ne-a prezentat o doamnă pe cartea de vizită a căreia scria "Princess Gabriela Victoria de Cantacuzino"!), numeroși reprezentanți ai mass media (ca de obicei colega noastră Oana Georgescu a realizat un reportaj pentru TV Senso și s-a ocupat de fotografii), scena dominată de roll-up-uri ale partenerilor noștri Catena, Fildas Art, Litera. Am amintit de recompensele tipărite elegant oferite de Editura Litera, evenimentul fiind completat, la trecerea în sufragerie, de cocktail-ul de zile mari datorat și anul acesta, prin intermediul Catena, patiseriei "Candy Cat" (cu produse culinare de clasă), iar pe tărâm... lichid, cu

byron, F. S. Ursulescu

mine", serial produs de HBO, grupul înregistrează 18 cântece gravate pe albumul "Melancolic" (2014). În fine, "Eternal Return", discul care le-a adus premiul revistei, a fost lansat anul trecut și a fost înregistrat în high resolution la Dublin, în Irlanda, masterizarea fiind făcută la faimosul Abbey Road din Londra. În domeniul video amintim primul DVD unplugged din România, "Acoustic Drama" - filmare a concertului de la Bastionul Măcelarilor din Cetatea medievală Târgu-Mureș. byron a mai marcat premiere, cântând în Salina Turda, la peste 100 de metri adâncime (acoustic în mina Terezia și electric în mina Rudolf), ambele concerte fiind reunite pe dublul DVD "Live Underground" (2012). Un alt DVD, "Electric Marching Band", conține filmarea unui concert de la Teatrul național din Cluj-Napoca, susținut alături de o fanfară militară, de un cor de copii și de violonistul Alexander Bălănescu. De asemenea, membrii trupei au interpretat pe scenă muzica piesei "The Merry Wives of Windsor" ("Nevestele vesele din Windsor" de Shakespeare) la Teatrul Metropolis. Nelipsit de la toate manifestările majore din țară, grupul a reprezentat România la un festival în India. La festivitatea de premiere de la Palatul Cantacuzino au fost prezenți Dan Byron și colegii săi Dan Georgescu

licori care l-ar fi delectat și pe zeul Bachus, doamnei Elena Stoica de la Tricotton Junior Panciu, o mare iubitoare și protectoare a muzicii. De fapt, aici, în jurul mesei mari de stejar s-au legat prietenii, s-au schimbat impresii, s-a socializat între profesori universitari și

muzicieni rock, între balerini și vedete de muzică ușoară, muzicologi renumiți, pianști, compozitori, jurnaliști: este, la urma urmei, marele câștig și lecția transmisă de revista "Actualitatea Muzicală", prin toleranță și concordie între toate genurile muzicale. (foto: Cristina Ardelean) (Red.)

